

MELDURIN

» Tað skal vera inter-aktivt, og børnini skulu vera partur av ferðini

Tvívegis samskipti

Tá teir báðir sita og arbeiða við at evna nýtt tilfar, so leita teir eftir onkrum, sum kann seta tankarnar í gongd hjá børnunum, siga teir. Teir halda tað verða áhugavert at finna fram til hvat børnini skilja, tá tey ikki skilja tað teir royna at siga. Dánjal og Búi byrjaðu at gera ævintýraferðir í 2003, og síðani tá hava teir granskað og funnið fram til, hvat riggar og ikki. Teir síggja av royndum, hvussu børnini taka við tilfarinum og hoyra eisini frá foreldrunum, hvat ávirkaði tey. Aftur her liggur týðningurin ikki í at fáa børnini at hugsa nakað serstakt, tí endamálið er bert at geva teimum íblástur.

Tó, so er samskipti í ævintýraferðinum hjá Dánjali og Búa tvívegis.

– Vit hava havt fyri eyga, at tað skal vera interaktivt, og børnini skulu vera partur av ferðini og hava møguleika til at taka okkurt heim við sær.

Tað er ein á hugaverdur háttur at byggja upp framfærsluna, greiðir Dánjal frá. Teir skapa ein skrokk, og hann ger, at tá tú fert gjøgnum framfærsluna frá einum enda í annan, so er ífyllan ikki neyðturvilliga tann sama hvørja ferð. Tað eru opin elementir í framfærsluni, og teir hava fleiri søgur klárar. Eisini hava sangirnir elementir, har teir spyrja børnini spurningar og síðani lofta svarinum, og so fer tann sangurin tann vegin. So arbeiða teir við at gera yvirgangirnir góðar soleiðis, at teir allikavæl avgera hvønn veg framsýningin fer, sigur Dánjal.

– Hetta hevur eisini givið okkum íblástur, sigur Búi, og onkuntið hava børnini

givið okkum okkurt, sum vit so hava nýtt í næstu sýning. Hugskotini hjá børnunum eru ofta vill og »einsteinlig«. Sovorðið, sum ein rationellur vaksin persónur ongantíð kann hugsa seg til. Hetta hevur givið okkum íblástur gjøgnum nógv ár og hjálpt okkum at skapa hetta filosofiska elementíð. Børn seta ting saman uppá ein annan máta enn vaksin, og tey hava lært okkum nógv, sigur Búi.

Ein avbjóðing í eini slíkari interaktivari framfærslu er at skapa eitt trygt umhvørvi og stýra showinum. Øllum børnum dáma ikki at tað larmar alla tíðina, og tí stilla teir eisini javnan til frið. Teir hava lagt seg eftir fjølbroytni og fáa við hesum børnini at sita pinnastill, lurta og bíða.

– Hetta hava vit eisini øvað okkum í. Tú fært ikki bara friðin við at siga, »tig!« Tað er nakað, vit náttúrliga hava útviklað, siga teir.

Men tá mugu teir verða tilvitaðir og til staðar, tí børnini eru erlig. Hevur annar teirra ein ringan dag – ella onkursvegna er ørkymlaður, so uppdaga børnini tað skjótt, byrja at tosa við síðumannin ella finna sær eitt leika.

Einstein hevur víðkað ævintýrferðina

Av tí at Einstein hevur otað seg meir og meir inn á hesa áttandu ævintýraferðina, so verður hon eisini meir áhugaverd, halda teir. Eitt nú fáa sangirnir, við hesum, trý element. Ístaðin fyri at hava eitt barna-element og eitt vaksmanna-element er nú eisini eitt element, sum ongin skilur.

Eitt dømi upp á hetta er, tá Albert Einstein sigur, at tíðin er ein uppspunnin villingarsjón. Hon er eitt hugsað hugtak, og kann upplivast upp á alskyns mátar. Hetta hava vit vaksnu skil uppá onkursvegna, men Einstein hevur roknað tað út og prógvar tað við tølum. Ta útrokningina skilja vit ikki! Við hesum verður framsýningin fyrst var tað barnslig, síðani abstrakt fyri vaksin fólk, og síðani heilt konkret aftur, greiða teir frá.

Hetta fær tey vaksnu at flenna, og tí fara børnini eisini at flenna. Børn halda, at tað er so deiligt, tá tey vaksnu flenna, tí tey vaksnu koma inn í teirra alheim, og tað blíva tey glað fyri, siga teir til endans.

– Dánjal og eg elska hvønn annan, og tann kærleikin er konkretur!

Mynd: Sigmar Mørkøre

annika@sosialurin.fo